

Imamo pravo reći što mislimo i zahtijevati bolji svijet ...

Imamo pravo reći što mislimo i zahtijevati bolji svijet ...

Objavio Hrvatska uživo u 2. kolovoza 2024.

Tagovi ▾ Kategorija ▾

foto: ilustracija/unsplash

Sva ljudska prava u osnovi možemo gledati kao temeljna u kontekstu njihove međuvisnosti jer jedno ljudsko pravo ne može bez drugoga. Tako je i sa slobodom govora bez koje nema ni uživanja i zaštite drugih ljudskih prava jer ako ne možemo reći da postoji sve veća nejednakost među ljudima, da siromašni nisu isto tretirani kako bogati, da voda, hrana i čisti zrak nisu dostupni svima..., tada teško da ćemo doći i do najosnovnijih stvari koje su čovjeku potrebne.

Opća deklaracija o ljudskim pravima definira pravo na slobodu mišljenja i izražavanja, pravo na slobodu informiranja, pravo na neometano sudjelovanje u političkom životu kao građansko i političko pravo. Na tragu navedenog fokus će se staviti na slobodu govora i izražavanja bez koje nema demokracije ni slobode čovjeka, odnosno na slobodu medija i novinara jer oni bi trebali biti čuvari zdravog demokratskog društva. Na samu, početku važno je istaknuti ono što Transparency International stalno naglašava – vaš glas je važan i imate pravo reći što mislite, dijeliti informacije i zahtijevati bolji svijet. Također, imate pravo slagati se ili ne slagati s onima koji su na vlasti jer to je između ostalog i pokazatelj koliko vlade toleriraju nepovoljna stajališta ili kritičke glasove i kako se odnose prema ljudskim pravima. Ostvarivanje ovih prava, bez straha ili nezakonitog uplitanja ključno je za život u otvorenom i pravednom društvu. Naravno, treba znati i razumijevati da sloboda govora ima svoja ograničenja i da ista sa sobom nosi i odgovornost, kao što treba imati i na umu da većina prihvata već serviranu istinu, bez previše razmišljanja dok za manjinu istina ima značaj. Međutim, to ne znači da bi bilo tko trebao dobiti i imati moć da izabere tko su ti koji imaju pravo na tu slobodu ili određivati što drugi misle.

Sloboda govora mijenjala se kroz povijest, što je vodilo do neprestanih borbi koja i danas traje. Pa tako i kad govorimo o slobodi medija kao jednoj od temeljnih sloboda u jednom demokratskom društvu. Ista je ozbiljno dovedena pod upitnik, u smislu sve češćeg neuvažavanja različitih mišljenja. A izostanak različitih mišljenja dovodi do svojevrsne monopolizacije stavova.

Ako se vodimo činjenicom da je sloboda govora, a samim time i sloboda medija regulirana nacionalnim ustavima, zakonima i međunarodnim deklaracijama te da su prednosti slobodnog i neovisnog tiska prepoznate kao nužan uvjet zdrave demokracije, uistinu se postavlja pitanje gdje onda leži problem kada se govor o krizi medija, u smislu povjerenja u iste, o sve većem napadu na slobodu medija i sve učestalijim prijetnjama.

PEVEX

NOVI KATALOG
PONUDA TRAJE DO 26. 8. 2024.
PRELISTAJ KATALOG

DM RADIO

KLIKNI I SLUŠAJ
LIVE STREAM
DM RADIO

NAJNOVIJE

[Aktualno](#) [Crna kronika](#)
[Hrvatska](#) [Vijesti](#)

Uvjeroj ženu da čeka napad gusara, ona mu uplatila 80.000 eura

6. KOLOVOZA 2024.

[Kolumnne](#)
Trebaju li teologija i ljudska prava ići ruku pod ruku...

6. KOLOVOZA 2024.

Odgovor bi ležao u stalnim promjenama koje se dogadaju pa je tako kroz povijest i sama sloboda mijenjala svoje značenje, ovisno o ekonomskim i političkim čimbenicima koje posljedično utječu i na društvene i moralne norme. Kada se govori o ekonomskom čimbeniku, nekad niska razina tržišne konkurenčije omogućila je da se novinarstvo visoko profesionalizira, da objektivno informira i da novinari imaju ulogu zaštitnika demokracije i interesa javnosti. Drugi razlog objektivnog izvješćivanja ležao je u nedostatku političke polarizacije ili suprotstavljenosti mišljenja, čime se održavao visoki standard političkog diskursa, otklanjala mogućnost utjecaja političara i smanjivala politička kritika institucionalnog tiska.

Vremenom su sloboda tržišta i konkurenčija dovele i do vlastite proturječnosti. Sve je obuhvatilo kovitlac industrijskog života koji može opstati samo pod uvjetom da se svi društveni slojevi slijepo potčinjavaju ukusima koje je on formirao. Tehnologija se razvija, kompanije se udružuju kako bi opstale na tržištu. Manje medijske kuće i tvrtke postaju dio velikih konglomerata koje drže monopol na tržištu, osiguravaju komparativne prednosti u odnosu na druge, ostvarujući profit, utjecaj i prestiž, diktirajući pravila poslovanja i norme ponašanja. Koncentracija i monopolizacija tržišta dovodi do neželjenih učinaka koji utječu na medijske sadržaje, na raznolikost medija, formiranje javnog mišenja, demokraciju i novinarsku neovisnost.

Drugim riječima, ukoliko se ulaganje u proizvodnju vijesti pokaže ekonomski opravdanim isto privlači korporativne vlasnike, s ciljem maksimiziranja dobiti. U osnovi govorimo o globalnom tržištu koje potencira kako za države tako i za medije nejednakost u kojem jaki „vode glavnu riječ.“

U takvoj konstelaciji odnosa novinari su „prisiljeni“ pod teretom interesa vlasništva i oglašivača te stjecanja sve većeg profita odrediti se vlastitim stavova. Novinari djeluju unutar ovakvog modela pod ograničenjima koja postavljaju drugi, a stalna tržišna utakmica za ulagače, oglašivače i potrošače dovodi do toga da medijski sadržaji, naprsto postaju roba koja odgovara tim tržištim. Kada se govor o povezanosti i motivima, u studijama se nerijetko navodi kako je veza između koncentracije vlasništva i komercijalizacije novinarstva vezana uz motiv profit, dok je veza između kontrole vlasništva i neovisnosti novinarstva vezana za političke i ekonomske interese.

Novinarstvo je, bez sumnje u krizi i medijske kuće na globalnoj razini suočavaju se s ekonomskim izazovima koji dovode do znatnog smanjenja broja zaposlenih, kao rezultat smanjenih prihoda od oglašavanja, a posljedično s tim i do erozije profesionalnih standarda novinarstva i pada povjerenja u medije. Za ovo potonje odgovornost se ne može tražiti samo u objektivnim okolnostima, već i u samim medijima koji nerijetko odbacuju vlastitu odgovornost.

S druge strane različiti pritisci, oblici kontrole na raznolikost i sadržaj medija ometaju njihovu neovisnost i pluralizam. Dokumentirani su slučajevi uznemiravanja, zastrašivanja, nasilja pa čak i ubojstava novinara. Neosporno je sigurnost novinara ugrožena pa kada govorimo i o digitalnim prijetnjama koje posljednjih godina bilježe porast. Uznemiravanje na društvenim mrežama, ciljani nadzor, ranjivost pohrane podataka i digitalni napadi u vidu hakiranja, neki su od načina kako bi se ugrozila sigurnost i integritet novinara, kao i njihovih izvora.

Političko upitanje u medije, ekonomske probleme poput medijske koncentracije i raznih oblika uznemiravanja, uključujući nasilje nad novinarima, aktualna su pitanja koja, kada govorimo o EU poziva na promjenu ponašanja i kulture u politici, pravosuđu i medijima.

Sa svoje strane, medijske kuće i novinari imaju veliku odgovornost za izgovoren ili napisanu riječ, posebno uzimajući u obzir svu složenost suvremenog svijeta, društvenih i religioznih neslaganja. U navedenom kontekstu vrlo je važno da mediji ne pojačavaju tenzije, da odgovorno i činjenično iznose informacije, rade jasnu distinkciju između informacije i komentara, poštuju pluralizam i različitost mišljenja te da ne krše prava pojedinca i njegovo pravo na privatnost.

Nagomilane probleme mediji ne mogu rješiti sami, no mogu i moraju maksimalno doprinijeti rješavanju istih. Doprinos se mora oslikavati, prije svega u profesionalnom ponašanju, poštovanju etičkih načela, što ne uključuje samo sprječavanje i zaštitu javnosti od manipulacije, već i prepoznavanje i rješavanje negativnosti unutar vlastite kuće, uspostavljanja dobrotljivih uređivačkih smjernica i poštovanja istih u koji bi trebali biti uključeni i sami vlasnici medija.

Novinari, naprsto moraju podržavati integritet profesije, suočeni s pritiscima. Ovdje u osnovi govorimo o pojmu samoregulacije koja donosi svoje benefite, i kroz koju se štiti uredivačka sloboda, smanjuje utjecaj države, promovira kvalitet medija, omogućuje javnosti da ostvari kontakt s medijima i nameće demokratska politička kultura koja je neovisna od političkih snaga u državi.

Njihov posao je, svidjelo se to njima ili ne „ograničen“ profesionalnim kodeksom, javnim interesom i poštivanjem ostalih ljudskih prava“. Za isto se ne snosi odgovornost, iako krše Ustav RH, Zakon o medijima, Zakon o suzbijanju diskriminacije, Europsku konvenciju o ljudskim pravima, čl. 10 gdje je kroz tumačenje jasno rečeno kako je Sud spremjan medijskim aktivnostima dati veliku mjeru zaštite temeljem člana 10., ali sve dok novinari „djeluju u dobroj vjeri i u skladu sa novinarskom etikom“. Takvi novinari poništavaju vrsne novinare.

Code 150: Unknown error.

Preuzmi zapis:

https://www.youtube.com/watch?v=ocREggJEMIk&_=

Kolumne

**Trebaju li
teologija i ljudska
prava ići ruku pod
ruk...
6. KOLOVOZA 2024.**

Kolumne

**Bez promjene
društvenih odnosa
nema ni
uspostave
ravnoteže između
imperativa
globalizacije i
imperativa**

Bez slobodnih i neovisnih medija nema ni same demokracije i zaštite ljudskih prava i, zato je potrebno zajedničkim snagama pomoći medijima kako bi se povećali standardi kvalitete medijskih kuća i spriječili oblici manipulacije, spriječilo miješanje države i vlasti u rad medija, smanjio broj sudskih postupaka koji se vode protiv novinara te vratio izgubljeno povjerenje u medije.

Međutim, ono što je za početak najpotrebnije za obranu slobode govora kako bi se razlikovala istina od obmane je otvaranje ozbiljnog i kontinuiranog prostora dijaloga i različitih mišljenja.

Zato, hajde da omogućimo sukob mišljenja.

Piše: Sara Strinavić

**OVAJ PROJEKT FINANCIRAN JE SREDSTVIMA ZA POTICANJE NOVINARSKE IZVRSNOSTI AGENCIJE
ZA EL. MEDIJE**

Hrvatska uživo

Slični članci

6. kolovoza 2024.

Image by falco from
Pixabay

4. kolovoza 2024.

Image by
Peace,love,happiness from
Pixabay

31. srpnja 2024.

Ai Image by Gerd Altmann
from Pixabay

Trebaju li teologija i ljudska prava ići ruku pod rukou...

▪ Opširnije

Bez promjene društvenih odnosa nema ni uspostave ravnoteže između imperativa globalizacije i imperativa ljudskih prava...

▪ Opširnije

Razumijevanje promjena pomaže da shvatimo svijet u kojem živimo, a posljedično s tim planiramo i budućnost – Migracije, integracija i ljudska prava...

▪ Opširnije

Umjetnost	Podcast studio	Zaželi
Nekategorizirano	Opcine	Kolumnе
Županija	Udruge građana	Obrazovanje
Gradovi		

PRATITE**NAS**

Ovdje upišite Vašu email adres

Procitao sam i slažem se s uvjetima i odredbama

Preplatite se

Imamo pravo reći što mislimo i zahtijevati bolji svijet ... - Hrvatska uživo

Za naše novosti preplatite se na naš newsletter.

Možete se odjaviti u bilo kojem trenutku.

Kontakt

O nama

Uvjeti korištenja

Prodaja i marketing

Redakcija

Pravila privatnosti